

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA GALAȚI
SECȚIE CIVILĂ

Operator de date cu caracter personal nr. 8637

SENTINȚA CIVILĂ NR. 660/2018

Ședința de la 02 Aprilie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE Radu Ionuț Chiriac

Grefier Ioana Honceriu

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cauzei civile privind pe reclamant CONSILIUL DE MEDIERE și pe pârât - BIROU DE MEDIATOR, având ca obiect „*cerere de valoare redusă*”.

Dezbaterile au avut loc în ședința din camera de consiliu din data de 29.03.2018 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea la data de 02.04.2018 și a hotărât următoarele:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Galați, cu nr. 22313/233/2017, la data de 08.11.2017, reclamanta Consiliul de Mediere a solicitat instanței ca, urmând procedura specială a cererii de valoare redusă, prin hotărârea pe care o va pronunța, să oblige pârâta la plata sumei de 1.500 lei, reprezentând taxa anuală profesională pe anii 2012-2016, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii reclamanta a arătat, în esență, că pârâta este mediator autorizat, înscrisă în tabloul mediatorilor conform Legii nr.192/2006, și datorează taxa anuală profesională pentru perioada 2012-2016.

În drept, au fost invocate prevederile art. 1025-1032 Cod proc. Civ, Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/25.02.2012, Legea 192/2006.

În dovedirea cererii, reclamanta a solicitat administrarea probei cu înscrisuri, atașând la dosar, în fotocopii certificate pentru conformitate cu originalul, factura fiscală nr. 12373/12.10.2017, înscrisuri(filele 6-35).

Reclamanta a arătat că nu solicită să aibă loc o dezbatere orală.

Cererea a fost legal timbrată cu suma de 50 lei taxă judiciară de timbru, potrivit art. 6 alin. 2 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

Pârâtei i s-a transmis formularul de răspuns, însoțit de o copie a formularului de cerere și de copii de pe înscrisurile depuse de reclamantă, potrivit art. 1029 alin. 3 C.p.c., iar aceasta a depus la dosarul cauzei formularul de răspuns, prin care a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune, iar pe fond respingerea acțiunii, ca rămasă fără obiect.

Se arată că, pentru perioada 2012-2013 a intervenit prescripția dreptului material la acțiune iar referitor la taxa profesională datorată pentru perioada 2014-2016 a înțeles să o achite.

În dovedire a solicitat proba cu înscrisuri (filele 48-50).

Analizând cu prioritate, în temeiul art.248 alin.1 din C. proc. civ., excepția invocată, instanța reține :

Potrivit art.3 alin.1 din Decretul 167/1958, aplicabil în speță în temeiul disp. art.3 din Legea nr.71/2011, termenul prescripției este de 3 ani, iar, conform art.7 din același act normativ, *„prescripția începe să curgă de la data când se naște dreptul la acțiune sau dreptul de a cere executarea silită. În obligațiile care urmează să se execute la cererea creditorului precum și în acelea al căror termen de executare nu este stabilit, prescripția începe să curgă de la data nașterii raportului de drept. Dacă dreptul este sub condiție suspensivă sau cu termen suspensiv, prescripția începe să curgă de la data când s-a împlinit condiția sau a expirat termenul”*.

De asemenea, conform art.1 din Decretul nr.167/1958, *„Dreptul la acțiune, având un obiect patrimonial, se stinge prin prescripție, dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit în lege. Odată cu stingerea dreptului la acțiune privind un drept principal se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii. Orice clauză care se abate de la reglementarea legală a prescripției este nulă.”*

Mai mult, se admitea în jurisprudența corespunzătoare C. civ. de la 1864 că, dacă debitorul este obligat la prestații succesive, prescripția dreptului material la acțiune curge distinct pentru fiecare prestație în parte, dacă aceste prestații sunt independente.

În cauză, se reține faptul că, art. 5 din Hotărârea nr. 15/13.04.2016 impune că taxa anuală profesională este datorată de către toți mediatorii autorizați cu formă de exercitare a profesiei conform Legii nr. 192/2006 și înscriși în Tabloul mediatorilor, taxă ce poate fi achitată semestrial în 2 cote părți egale.

Instanța mai reține faptul că, dacă termenul de prescripție , de 3 ani, a început să curgă cel mai târziu la data de 31.12.2012 pentru taxa datorată anului 2012, respectiv 31.12.2013 pentru taxa aferentă anului 2013, nefiind incidentă nici o cauză de suspendare ori întrerupere a termenului în speță, acesta s-a împlinit cel mai târziu la data de 31.12.2015 respectiv 31.12.2016.

În aceste condiții, întrucât acțiunea a fost promovată de către reclamantă la data de 08.11.2017, iar termenul de prescripție s-a împlinit cel mai târziu la data de 31.12.2016, pentru taxa aferentă anului 2013, instanța reține că este prescis dreptul material la acțiune privind taxele anuale profesionale datorate pentru anii-2012-2013 solicitate de către reclamantă.

Pe cale de consecință, instanța urmează să admită excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de către pârâtă, și să respingă cererea de chemare în judecată, pentru perioada anilor 2012-2013 ca prescisă.

Raportat la perioada anilor 2014-2016, instanța observă că pârâta era obligată să plătească un quantum total de 900 lei reprezentând taxele anuale profesionale datorate, conform disp. art.5 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/25.02.2012.

Întrucât pârâta a achitat contravaloarea acestor taxe în data de 22.02.2018, anterior primului termen de judecată, instanța urmează să respingă cererea reclamantului de obligare a pârâtei la plata sumei de 900 lei aferentă perioadei 2014-2016, ca fiind rămasă fără obiect.

Conform disp. art. 1522 alin 5 Cod civil-„Cererea de chemare în judecată formulată de creditor, fără ca anterior debitorul să fi fost pun în întârziere, conferă debitorului dreptul

de a executa obligația într-un termen rezonabil, calculat de la data când cererea i-a fost comunicată. Dacă obligația este executată în acest termen, cheltuielile de judecată rămân în sarcina creditorului”.

Pârâta a achitat debitul datorat în mai puțin de 30 de zile de la data la care a luat la cunoștință de acțiune, astfel că urmează să respingem ca neîntemeiat și capătul de cerere accesoriu al obligării pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de către pârâtă, raportat la perioada 2012-2013 în cadrul cauzei civile privind pe reclamant CONSILIUL DE MEDIERE, CIF 21500343, cu sediul în sector 1, București, ȘOS. NICOLAE TITULESCU, nr. 88B și pe pârât - BIROU DE MEDIATOR, (), cu sediul în , având ca obiect „cerere de valoare redusă”.

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Consiliul de Mediere ca prescrisă, pentru perioada 2012-2013.

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Consiliul de Mediere ca rămasă fără obiect, raportat la perioada 2014-2016.

Respinge cererea de acordare a cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată.

Executorie.

Numai cu drept de a formula apel, în termen de 30 de zile, începând cu data comunicării, care se va depune la Judecătoria Galați.

Cercetată în camera de consiliu.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 02.04.2018.

Președinte
Radu Ionuț Chiriac

Grefier
Ioana Honceriu

Red.C.R.I./16.04.2018
Tehn. I.H./16.04.2018
4 ex./com. 2 ex./